

Τῆ Κυριακῇ Α΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

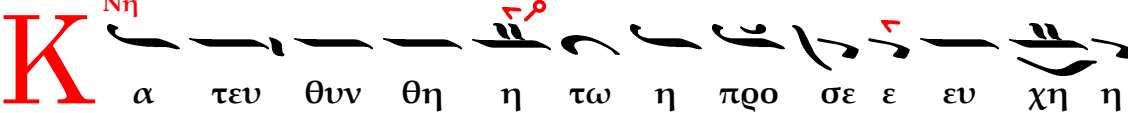
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα καταनुκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\delta}{\alpha}$ Νη ρ

K^{Νη}
 υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσχες τη φω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
K^{Νη}
 α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη

η η ει σακουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακηντω στο μα τι μου και
θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλημου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων α αυ
των

Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν^{ε 7x} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης^{ε 7x} δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^{ν 2x}
O^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο
φθαλ μοι μου^{Δ 2x} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου^{ν 2x}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο ο μοι^{ε 7x} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν^{ν 2x}

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρτω λοι^{ε 7x} κα τα μο νας ει μι ε γω^{Δ 2x} ε ως αν πα ρελ
θω^{ν 2x}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^{Δ 2x} φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^{ν 2x}

E^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου

και συ γνωστας τριβους μου

Ενοδω ταυτη ηεπορευομην εκρυ

ψαν παγιδαιμοι

Κατενοουν εις τα δεξια και επεβλεπον

και ουκ ηην οεπιγινωσκωνμε

Απαλετοφυγη η απεμου και ουκ εστιν

ο εκζητων την ψυχην μου

Εκεεκραξα προς σε Κυρι εει πασυ ει

ηελπισμου με ρις μου ει ενγηζωντων

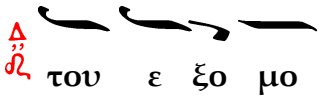
Προσχεσ προς την δεησιν μου οοτιετα

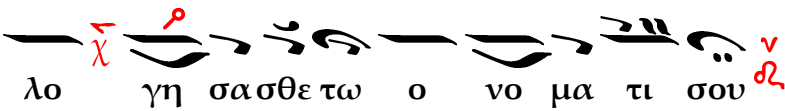
πεινω την σφοδρα

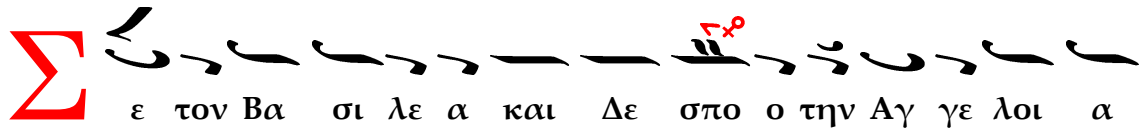
Ρυυσαι με εκ των καταδιωκων των με

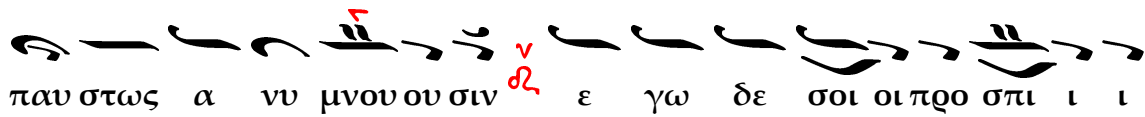
οοτιεκραταιωθησαν υπερεμε

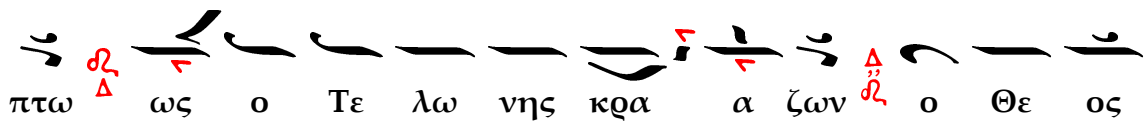
(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο λο γη σασθετω ο νο μα τι σου

Σ ε τον Βα σι λε α και Δε σπο ο την Αγ γε λοι α

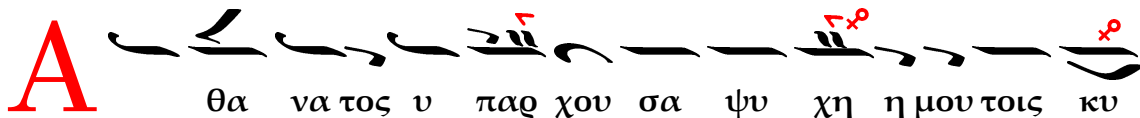
 παυστως α νυ μνου ου σιν ε γω δε σοι οι προ σπι ι ι

 πτω ως ο Τε λω νης κρα α ζων ο Θε ος

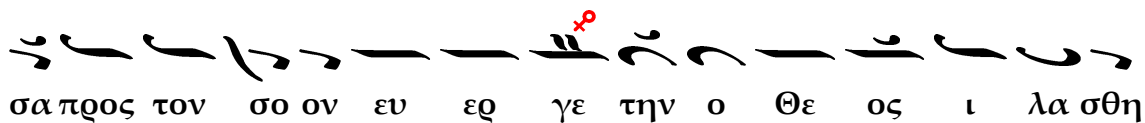
 ι λα σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με

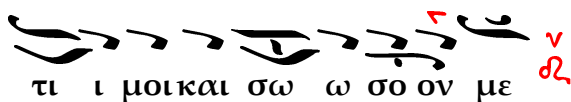
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ε ως ου αν τα πο

 δωσ μοι

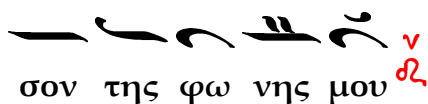
A θα να τος υ παρ χου σα ψυ χη ημου τοις κυ

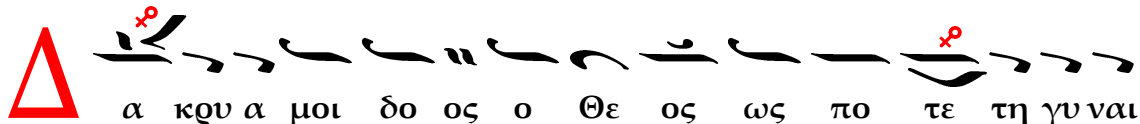
 μα σι του βι ου μη καλυπτου α να νη ψον βο ω

 σα προς τον σο ον ευ ερ γε την ο Θε ος ι λα σθη

 τι ι μοι και σω ω σο ον με

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα κου

 σον της φω νης μου

Δ α κρυ α μοι δο ος ο Θε ος ως πο τε τη γυναι

κι τη α μαρτωλω και α ξι ω σον με βρε ε
ε χειντους πο δασσου τους ε με εκ της ο δου της
πλα νης ε λε ευ θε ρω σα ντας και μυ ρον ευ ω δι ας
σοι προ σφε ε ρειν βι ον καθα ρον εν με τα νοι α μοι
κτι σθεν τα ι να Α κου ουσωκα γω ω τηςευκται ας
σου φω νης η πι ιστιςσου σε σω κε ε σε πο ρευ ου
εις ει ρη νην

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις τηνφω νην

της δε η σε ως μου
Οταν λαβωκα τα νουν τα πλη η η θητων πε πρα
γμενωνμοι δει νων και εις εν νοιαν ελ θω τηςφο βε ρας
ε κει νης ε τα σε ως τρο μω συ νε χο με ε νος προς σε ε
κα τα φε ευ γω τον φι λαν θρω πον Θε ον δι ο μη
με πα ρι ι ι δης ι κε τευ ω σε μο νε α α
να μαρ τη τε δω ρη σαι κα τα νυ ξιν τη τα πει
νη μου ψυ χη προ τελευτηςκαι σω ω σο ον με

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

ι δα μοι κα τα νυ ξιν και των κα κων αλ λο τρι

ω σιν και τε λει ει αν δι ορ θω σιν εις πα α θη

τδ σω μα τος νυν βε βυ θι σμε ε νω και με μα κρου

σμε ε νω εκ σθ Θε ε Παμβα σι λευ και μη δα

μο θενελ πι δα ε χον τι και σω σον με τον α σω τον

δι α πολ λην α γα θο τη τα Ι η σθ ε παν το δυ

να με ο Σω τη ηρτων ψυχων ημων

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Μ ω ση ης ο θε σπε σι ος δι α νη στει ας

τε θε α ται κα θαρ θει εις τον πο θδ με νον τδ τον

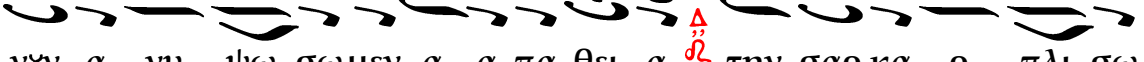

εν ζη λω σα σα τα πει νη ψυ χη η μη σπευ σον εν η

 με ε ρα της εγ κρα τει ασ των κα κων ^Δ εκ κα θαρ

 θη ναι ο πως ο Κυ ρι ος ^ε δι δο ντα σοι την α

 φε σιν νυν θε ω ρη σης υ παρ χοντα ^ε α γα θο ον

 και φι λανθρωπον ^Δ πα ντο δυ υ ναμον Κυ ρι ον ^ε

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν. Ἦχος ^Δ Δι-θ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ^Δ ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ^Δ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^Δ

T α των Νηστειων ^Δ νυν δι σε βδο μα φαιδρωσ ^ε ε

 ναρ ξω με θα τε λθ ον τες η με ραν εξ η με ρας

 α δελφοι ^ε αρ μα πυ ρος ερ γα σα μενοι η μιν ^Δ ως Η λι

 ας ο ο Θε σβι της ^Δ τας τεσ σα ρας με γα λας α ρετας ^ε τον

 νην α νυ ψω σωμεν α α πα θει α ^Δ την σα ρκα ο πλι σω

 μεν τη η α γνει α ^Δ τρε ποντες και νι κων τεσ τον εχ θρο ον ^ε

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς. Ἦχος ^Δ Βου ξ

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ^ε τον Ισ ρα ηλ ^Δ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τσ

I ε ρω συ υ νης στο λαις η γλα ι̇ σμε ε νος Θε

ω ε λει τσρ γη σας κα θα α περ Α γγελος τω δι η

μας υ λη σω μα τος ε πι φα νε ντι θυ ων Βα

σι ι λει ε με ε γα λω νυ με εν τευ θενως τε λει

ον προ βα τον τε θυσαι και κα θα ρον θυ μα γε γο νας

και προση νε χθης νυν εις το α νω θυ σι ι α στη ρι ον

ο θεν φω ναι αις σε ε μα κα ρι ζο μεν χαρ μο νι

κως και βο ω μεν σοι ι κε τευ ων μη πα α αυ ση

τσ σω θη ναι τας ψυ χας ημων

Στίχ. Θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

A φαι ρε θει εις την δο ραν κρι σει α δι ι κω

τς πο νης υ πη νε γκας α πο ο σκο πσ μενος λη ξιν

την α πο νον Εν δο ξε και τα βρα βει α τοις ε να

θλη η σε σιν α α πο κει με να πυ ρι δε στο μσ με

νος οι απερσιδηρος 8 ρα νο χαλκευ τον γε γο νας
 παμμακαρξιφος 9 πασας συ γκοπτωνεχ θρα 8 τας φαλαγ
 γας 8 ο θεν τι μα α σε ε πασα ση μερον 9 των ευ
 σε βωνγλω σσα χαι ρθ σα και αι τειν δυσω πει ει ει
 σε τον Θε ον υπερτης ποιμνηςσ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Ω ρα ι σμε ε νος τοις στιγ μα σι τοις θει ει οις

εις πολινεκ πο λε ως δε σμιος ε τρεχεσ κα τα δε σμεν

ων τον Τυ ραννον και τας πο ρει ας των σων βη μα α

των κα τε ευ θυ νο μενος και δη προς και σα ρει αν πο

λιν γε νο μενος εν ταυ τη τε λος μα κα ρι ον κα θυ πε

δε ξω και προς την Πο λιν την ε ε πθ ρα νι ον στε

φα νη φο ο ρο ος α νε λη λυ θας και Θε ω Βα σι

λει νυν πα ρι στα σαι ον ι κε τευ ε σω ω ω σαι

και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Ἦχος Βου ς

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνευ μα α τι ι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α α μη ην

Ο τι εις βα α α α θη πολ λων πα ρα

πτω μα α α των α θλι ως κα α τη η ντη η

σα α ε εξ α α με ε λει ει α ας μ θ και ρα

θυ μι ι ας ο δει ει λαι ος και α α πο ο

ρι α α α και α πο γνω ω ω σει νυ υ

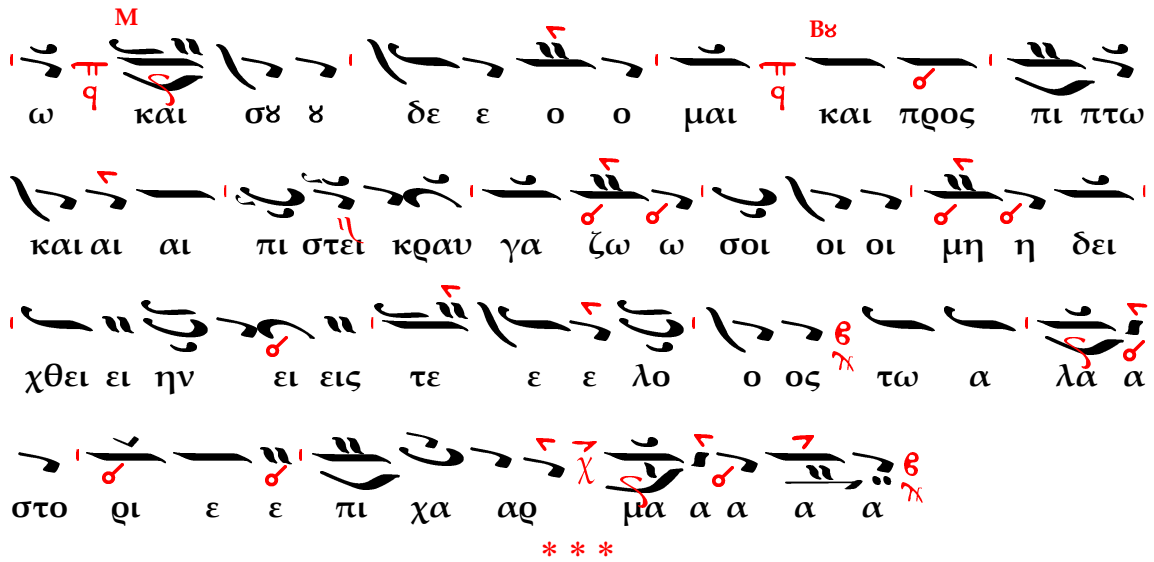
νι ι συ υ νε ε χο ο μαι αι γε ν θ μοι βο ο η

η θει ει α α και αι ι ι λα στη ρι ον και σω τη

ρι ι α Πα να χρα ντε ε ε πα α ρα α μυ υ θι

α α αν ευ με νε στα α α α την πα α

ρε ε χο με νη η μοι οι σε ι κε τε ε ε ευ

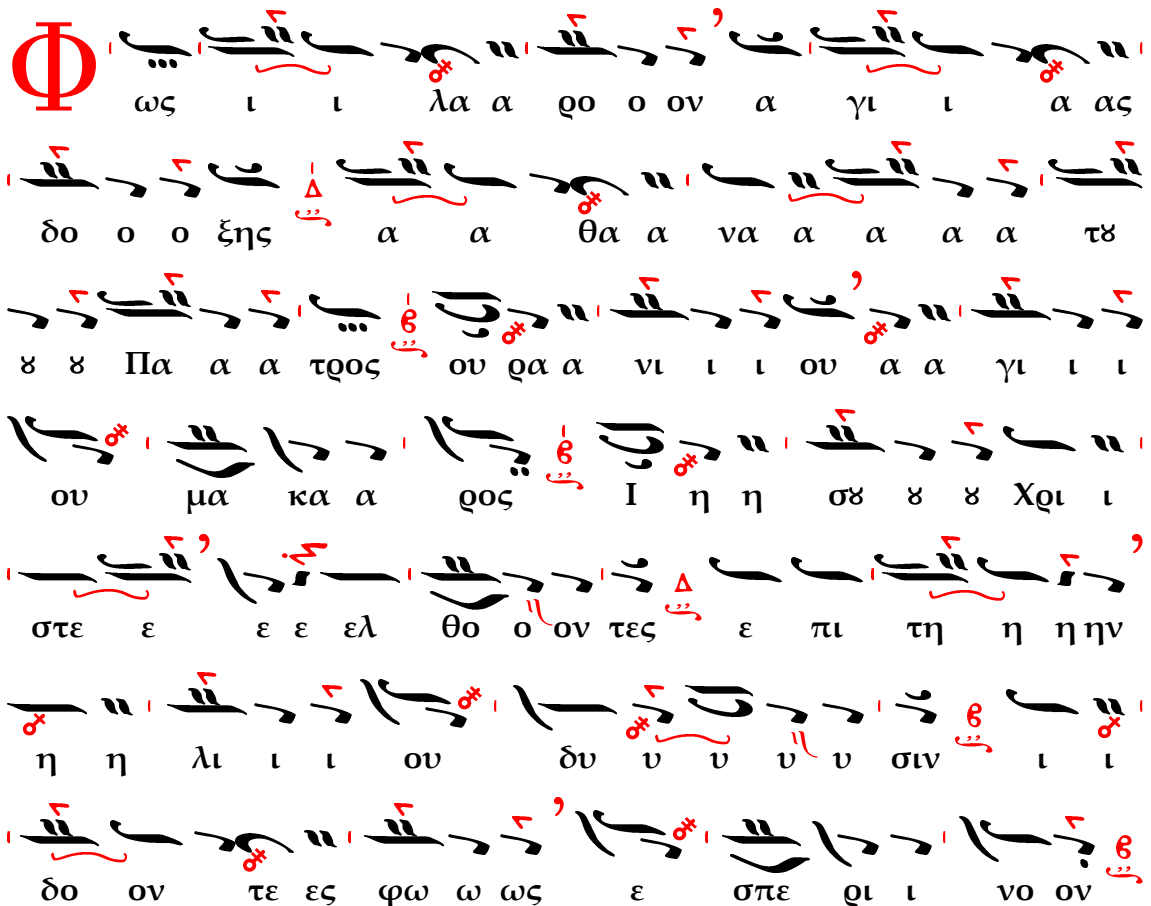
 ω ^M και σϺ Ϻ δε ε ο ο μαι ^{B8} και προς πι πτω
 και αι αι πι στει κραυ γα ζω ω σοι οι οι μη η δει
 χθει ει ην ει εις τε ε ε λο ο ος τω α λα α
 στο ρι ε ε πι χα αρ μα α α α α

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

 Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϺ
 Ϻ Ϻ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϺ Ϻ Ϻ Χρι ι
 στε ε ε ε ε λ θο ο ον τεσ ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε εσ φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϞ Ϟ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε Ϟ
 Ϟ Ϟ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος πλ' Νη Ϟ

Ε^{Νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βϞ Ϟ Ϟ τοις
 φο βϞ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι

οις το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα
εν τω

α κη δι α α σαι τη η ην καρ δι ι ι ι

α α α αν μ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
των πτε ρυ υ υ υ

γω ω ω ων σα

τὸ τρίτον

Ενη
ε ε ε ε δω ω ω ε ε δω ω κας

κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι

ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο β ε ε τοις

φο β ε με ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ

Πα
το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α α

α α α α σα ε Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ

ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

ε ε ε ε ε ευ τε ε ιε ε ε ε εκ
κα θα α α α α α α α α ρω ω ω

ω ω με εν ε αυ τξ ς ς ς ς ς εν
 ε ε λε ε η μο συ υ υ υ υ υ ναι
 αις και οι κτι ι ιο μοι οι οισ πε νη η η η η η
 η η η των μη σαλ πι ι ι ι ι ι ι ζο ο
 μη η σαλ πι ι ζο ο ον τεσ μη δη μο σι ι
 ε ε ευ ο ο ο ο ο ο ο ον τεσ η η η μων
 τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ρα
 α α αν μη ε πι ι γνω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω τω η α ρι στε ρα α α α α α
 τη η η η η ης δε ξι ι α α α α α ας
 το ο ε ε ε ε ε ε ε ε ε εργον μη η η η
 η σκο ο ο ο μη σκοορ πι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ση η κε νο δο ξι ι ι ι
 ι ι η ι ι ι ι ι α α τον καρ πο ον τη η
 η ης ε ε ε λε ε η η μο ο συ υ υ υ υ η
 υ υ νης αλ λεν κρυ πτω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω

ω ω

κρυ υ υ πτα α λα α α α ει δο ο ο ο

ο ο ω ο ο τι ι κρα α α α α α α α α

α α α α α α α ξω ω κρα α α ξω με ε ε

ε ε ε εν Πα α α α α α α α α α α α τε ε

ε ερ α α α α α α α α α α α φε ε ε ες

τα πα ρα α α πτω ω ω ω μα α α α τα η

μω ω ω ν ως Φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Προς σε η ρα τς ο φθαλ μς μ τον κα τοι κων

τα εν τω ρα νω Ι δα ως ο φθαλ μοι δα

λων εις χει ρα των κυ ρι ων αυ των ως ο φθαλ μοι

παι δι σκης εις χει ρα της κυ ρι ας αυ της ου τως

οι ο φθαλ μοι η μων προς Κυ ρι ον τον Θε ον η

μων ε ως ρ ρ οι οι κτει ρη η η η η σαι

αι η η η μας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος Νη ς

Δ^{νη} ευ τε εκ κα θα ρω μεν ε α αυ τς εν

ε λε η μο ο ο συ υ ναις και αι αι οι οι κτιρ

μοι οισ πε νη η η η των μη σαλ πι ι ι ι

ι ι ζο ο ο ον τες μη δη μο ο σι ι ευ ο ον

τες η η μω ων τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι αν μη

ε πι γνω ω ω τω η η α ρι στε ε ρα τη η

ης δε ε ξι α ας το ε ε ε ερ γον μη σκο ορ

πι ι ση Η κε νο δο ο ξι ι ι α α τον καρ

πο ον τη ης ε λε ε η η μο συ υ υ υ νης αλλ εν

κρυ υ πτω τω τα κρυ πτα ει δο ο τι ι κρα α

α ξω ω ω ω μεν Πα τε ρα α α α φε ες τα πα

ρα πτω ω μα τα α η η μω ων ω ω ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω πος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ελεησον ημας Κυριε Ελεησον η
μας οτι επιπολυε πλησθημεν ε
ξιδενω σεως επιπλειονε πλησθη η
ψυχη ημων το ονειδος τοις ευθυ
νυσι και η ξιδενωσις τοις
υπερηφανοις

Μαρτυρες Κυριου παντα το
πον αγιαζε τε και
παασαν νοσον θεεραπειτε και
νυν πρεσβευσατε ρυσθη
η ναι των παγιδων του
εχθρου τας ψυχας ημων δε
οομεεθα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πδ Νη ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Και νυν και αι και εις τας αι
ωωνας των αιωωνων αμην

Ταουρα νι ια υμνει σε κεχαριτω με

νη Μη τε ερ α νυμφευτε και η μειςδο ξο λο γη
 μεν την α νε ξι χνι α στο ον σε γεν νη σιν Θε
 ο το κε πρε σβε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω
 ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων
 ποιούμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π̄̅̅ Κε ϕ

Θ ε ο τ ο ο κ ε Πα ρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χ αι ρ ε κ ε χ α
ρι τ ω με ε ν η Μα ρ ι ι α ο Κυ ρ ι ος με τα
σ θ ^{υ'}₉ ευ λο γ η με ν η η συ εν γ υ ν αι ξ ι ^{ν'}₂₂ και ευ λο
γ η με ν ος ο καρ πο ος της κοι λι ας σ θ ^{υ'}₉ ο τι Σ ω
τη ρ α ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^{υ'}₉

Β α πτι στα τ θ Χ ρ ι σ τ θ ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'}₂₂ ι να ρ υ σ θ ω με ν των α νο μι ων η μων ^{υ'}₉ σοι
γα ρ ε δο θη χα α ρ ις π ρ ε σ β ε ευ ει ν υ πε ρ η μων ^{υ'}₉

Ι κε τευ σα τε υ πε ρ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο στο
λοι και Α γι οι πα αν τ ες ^{ν'}₂₂ ι να ρ υ σ θ ω με ν κιν δυ νων
και θλι ψε ων ^{υ'}₉ υ μας γαρ θε ρ μ θς π ρ ο στα α τας ^{υ'}₉ π ρ ος τον
Σ ω τη η ρ α κε κτη με ε θα ^{υ'}₉

Υ πο την σην ευ σπλα γ χ ν ι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο τ ο κ ε ^{υ'}₉ τας η μων ι κε σι ι ας ^{ν'}₂₂
μη πα ρ ι ι δ ης εν πε ρ ι στα σει ^{υ'}₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{ν'}₂₂ μο ο ν η α γ ν η ^{ν'}₂₂ μο ο ν η ευ λο γ η

με νη η η η
7 u
9

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον **μ΄.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ΄ καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ΄.** Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

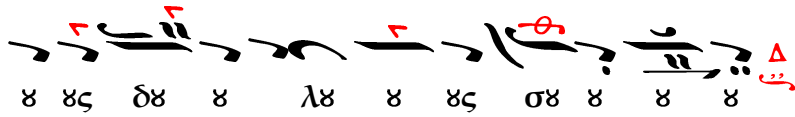
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' - ς

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
 των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σθ
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τσ ς ς ς Θε ς ς ς τσ ς Υ υ ψι ι ι
 στσ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ
 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως τσ ς

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι'
εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *